

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9T/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010427
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Golian PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1118010427.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jánom Golianom, PhD., a členov senátu JUDr. Mariánom Mišíkom a Ing. Petrom Bónom na hlavnom pojednávaní dňa 04. 10. 2018 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného W. M., stíhaného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Tr. zák. takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
W. M. nar. XX. XX. XXXX v Z.
Bratislava, Č. X
t. č. vo väzbe ÚVV Bratislava

sa uznáva za vinného, že

27.06.2017 v čase od 19:20 hod do 19:25 hod v Bratislave na J. U. číslo X v priestoroch kaplnky N. E. B. pristúpil z pravej strany k poškodenému R.. W. G. sediacemu na lavici a povedal „je mi strašne zle“ a zvalil sa na pravú stranu tela poškodeného a z otvorenej tašky, ktorú mal poškodený prevesenú cez rameno a ktorá bol položená na lavici vedľa poškodeného, vybral hneď koženú peňaženku poškodeného v hodnote 10,-€, obsahujúcu finančnú hotovosť vo výške 50,-€, platobnú kartu Maestro vydanú Slovenskou sporiteľňou, a. s. na meno poškodeného, rôzne zákaznicke karty a zľavové karty, následne sa obvinený zvalil na zem medzi lavice a na nohy poškodeného a povedal „zavolajte mi sanitku, prosím Vás“, na čo poškodený zareagoval, tak, že odišiel do sakristie zavolať pomoc, počas čoho obvinený s odcudzenou peňaženkou poškodeného ako so svojou vstal a z uvedeného miesta ako aj z kostola odišiel na neznáme miesto.

teda

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe a na mieste požívajúcom všeobecnú úctu,

čím spáchal

zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Tr. zák.

za to sa
odsudzuje

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. m) Tr. zák. § 38 ods. 2 Tr. zák. § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaraďuje obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje sa výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 5T/37/2018 zo dňa 28. 03. 2018 a právoplatným dňa 31. 07. 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 13. 06. 2018 podal na Okresný súd Bratislava I prokurátor okresnej prokuratúry Bratislava I obžalobu vedenú pod č. k. 1 Pv 484/17/1101 - 61 na obvineného W. M., ktorou mu kládol za vinu spáchanie zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe. Predseda senátu Okresného súdu Bratislava I po preskúmaní obžaloby nariadil vo veci hlavné pojednávanie a vykonal v predmetnej veci dokazovanie a to výsluchom obžalovaného W. M., výsluchom poškodeného R. W. G., výsluchom svedkyne W. L., ďalej prečítaním záverov znaleckého posudku MUDr. X. K. a vykonaním listinných dôkazov a to zápisnicu o vydaní veci (č.l. 91), žiadosti orgánov činných v trestnom konaní (č.l. 96), zápisnica o rekognícii osoby (č.l. 59), ilustrácia v systéme sociálnej poisťovne (č.l. 150), výpis z ústrednej evidencie priestupkov (č.l. 249), odpis z registra trestov obžalovaného (č.l. 256), ako aj oboznámením pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5T/37/2018.

V rámci vykonaného dokazovania výsluchom obžalovaného, poškodeného, svedkov a vykonaným listinných dôkazov, ako aj znaleckého dokazovania zistil senát okresného súdu nasledovné skutočnosti.

Obžalovaný W. M. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení podľa § 257 ods. 1 o možnosti vykonať jedno z vyhlásení predpokladaným príslušným ustanovením Trestného poriadku, vykonal vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, písm. a) Tr. por., teda, že sa cíti nevinný zo skutkov, ktoré sa mu kladú obžalobou za vinu. V rámci svojho výsluchu uviedol, že v deň skutku prišiel do kostola, kde mal záujem získať nejaké peniaze, ktoré mienil použiť na nákup jedla. Po tom, ako vošiel do vnútra, išiel do bočnej uličky smerom ku kaplnke, kde mala sedieť jedna pani, od ktorej žiadal peniaze - drobné, ale žiadne mu táto nedala, pričom z miesta vstala a odišla. Na druhej strane kostola si všimol poškodeného, pričom k nemu pristúpil a pýtal si od neho drobné. V tom čase mu však začalo byť nevoľno a to z dôvodu, že je epileptik a v tom čase bol aj narkomanom. Obžalovaný ďalej uviedol, že padol medzi lavice pričom keď sa prebral, tak sa už nikto na mieste nenachádzal. Z miesta sa obžalovaný teda postavil a odišiel do ďalšieho kostola na Rybné námestie, kde sa mala v tom čase končiť omša. Na následné otázky prokurátora obžalovaný uviedol, že si od poškodeného pýtal drobné pričom po tom, ako padol medzi lavice si od neho žiadal pomoc a to aby zavola sanitku. Následne obžalovaný uviedol, že medzi lavicami ležal krátku chvíľu, mohlo sa jednať o maximálne minútu, pretože nechcel v kostole zvracať. Rovnako obžalovaný uviedol, že svojím pádom vyrazil poškodenému aj mobilný telefón na čo ho pri jeho odchode pre pomoc aj upozornil, aby si ho nezabudol. Obžalovaný tiež uviedol, že po tom, ako sa zvracal pred kostolom sa už na miesto nevrátil, nakoľko sa v kostole mala začať omša a nechcel tam pobehovať "hore, dole". Na otázky svojho obhajcu obžalovaný ešte uviedol, že sa s poškodeným po skutku aj niekoľkokrát stretol a to na Hlavnom námestí, kde sa ho okrem iného mal poškodený pýtať, či mu obžalovaný neodcudzil peňaženku, čo on poprel. Obžalovaný sa rovnako vyjadril aj k svojej skoršej výpovedi, ktorú uskutočnil pred sudcom pre prípravné konanie v rámci rozhodovania o jeho vzatí do väzby kedy uviedol, že sa priznával k inému skutku.

Svedok - poškodený Ing. W. G. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení a zložení prísahy svedka podľa § 265 ods. 2 Tr. por. vypovedal, že prišiel do predmetného kostola približne v čase 19:10 - 19:15, následne sa presunul do kaplnky, kde sedela iba jedna mladá slečna a to vpravo od neho. So sebou mal poškodený kapsičku, v ktorej mal mobil a navrchu peňaženku, po asi 5-tich minútach prišiel do kostola obžalovaný, zachytil ho periférne pohľadom a registroval ho ako jednu z osôb, ktoré pýtajú peniaze v kostole a to aj od starých ľudí a niekedy aj pomerne agresívnym spôsobom. Všimol si, že si pýtal drobné od tejto slečny, táto mu niečo odvrkla, zrejme aby dal pokoj, následne sa zdvihla a odišla.

Následne sa obžalovaný vzdialil dozadu a za pár sekúnd, ako slečna odišla sa vrátil, pričom poškodený bol na kraji lavice, pýtal si od neho drobné, zrazu však povedal, že mu je zle a následne tak pomerne čudne na neho padol, že mu tým zhodil kapsičku z ktorej vypadol mobil. Poškodený však vstal a išiel k obžalovanému zavolať pomoc, nechcel telefonovať z mobilu, keďže bol kúsok od sakristií. Bol tam jeden z bratov františkánov a oznámil mu, že nejakému bezdomovcovi tam došlo zle po čom sa vrátili sme na miesto, kde sa však už nikto nenachádzal, pričom od momentu jeho odchodu po návrat ubehlo 15 maximálne 30 sekúnd. Poškodený sa išiel ešte pozrieť von, kde som už nikoho nevidel a asi po troch minútach si všimol, že nemám peňaženku. Túto hľadal následne aj v kostole ale nenašiel ju až následne si uvedomil, že obžalovaný pomerne zázračne odišiel, obžalovaného však už nenašiel. Následne na otázky prokurátora poškodený uviedol, že v peňaženke mal hotovosť 50 €, kartičku ZTP, kartičku na MHD, bankomatovú kartu, bratislavskú mestskú kartu a rôzne zľavové karty. Peňaženku mal v kapsičke navrchu. Celé to vyhodnotil tak, že pád obžalovaného bol úmyselný. Skutok ohlásil z dôvodu, že keď sa dovolal na infolinku za účelom zablokovania bankomatovej karty tak mu oznámili, že s kartou je spojené aj poistenie, avšak banka bude potrebovať doklad od polície.

Na otázky obhajcu poškodený uviedol, že telefón mal rovnako v kapsičke, avšak po páde obžalovaného na neho vypadol a ležal vedľa neho, obžalovaný ho skutočne upozornil, že mu vypadol telefón a následne úplne omdlel. Do jeho návratu na miesto ubehlo aj s mníchom 20 sekúnd, kedy tam už obžalovaný nebol. Následne uviedol, že nevidel ako mu obžalovaný vzal peňaženku avšak registroval, že pád obžalovaného bol nafingovaný. Obžalovaného aj následne hľadal išiel aj von a vrátil sa naspäť hľadal peňaženku aj po laviciach ale ju nenašiel, preto som následne oznámil, že mu obžalovaný musel zobrať peňaženku ale na to už nikto nereagoval, asi sa to tam deje často.

Svedkyňa W. L. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy svedka podľa § 265 ods. 2 Tr. por. vypovedala, že prejednávany skutok sa stal minulý rok. Obžalovaný išiel do kostola, kde mu prišlo zle, následne prišiel domov, žiadne peniaze nemal. Svedkyňa tiež uviedla, že obžalovaný nemal nič pri sebe. Po tom ako vyšli z kostola išli na miesto, ako je kapučíno. Po dni kedy malo dôjsť ku skutku bola svedkyňa stále s obžalovaným pričom po celý čas nemal so sebou žiadne peniaze. Následne na otázku predsedu senátu svedkyňa uviedla, že po tom ako obžalovaný vyšiel z kostola išli k rodine svedkyne.

Vykonaním znaleckého posudku MUDr. X. K. (č.l. 77) so súhlasom procesných strán podľa § 268 ods. 2 Tr. por. súd zistil, že obžalovaný netrpí duševnou poruchou, ktorá by akýmkoľvek spôsobom znižovala schopnosti rozpoznávania či ovládania. U osoby obžalovaného bol zistený syndróm závislosti od viacerých návykových látok a to od metanfetamínu - pervitínu, od opiátov - heroínu, obžalovaný mal skúsenosti s toluénom, marihuanou, kokaínom, alkoholom liekmi typu benzodiazepínu, tiež hrával automaty a je fajčiar tabaku. V čase skutku obžalovaný však nebol forenzne závažnejšie intoxikovaný a jeho rozpoznávací schopnosti boli plne zachované, pričom obžalovaný mohol rozpoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania. Znalec zároveň odporučil absolvovať v prípade osoby obžalovaného protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Vykonaním listinného dôkazu zápisnica o rekognícii osoby (č.l. 59) bolo zistené, že obžalovaný bol opoznaný poškodeným, ako osoba, ktorá na neho padla v kostole pri krádeži jeho peňaženky.

Vykonaním listinného dôkazu záznamy zo sociálnej poisťovne (č.l. 150) bolo zistené, že obžalovaný bol v pracovnom pomere jedine v dobe, keď sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Želiezovciach, kde vykonával prácu v čase od 2012 - 2016 pričom jeho pracovné záznamy z predchádzajúceho obdobia sú výlučne z ústavov na výkon trestu odňatia slobody.

Vykonaním listinného dôkazu výpis z ústrednej evidencie priestupkov (č.l. 249) bolo zistené, že obžalovaný bol v čase od 2014 - 2017 dvadsaťpäťkrát priestupkovo riešený, a to okrem drobných majetkových priestupkov sa dopúšťa priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, ako aj pri dodržiavaní čistoty a poriadku v mestskej časti Bratislava Staré Mesto.

Vykonaním listinného dôkazu odpis z registra trestov (č.l. 256) bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ jedenásťkrát súdne trestaný a to za majetkovú trestnú činnosť (krádeže), drogovú trestnú činnosť a násilnú trestnú činnosť (lúpež).

Oboznámením sa so spisovým materiálom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5T/37/2018 súd zistil, že tento súd dňa 28. 03. 2018 vydal vo veci podľa § 353 Tr. por. trestný rozkaz sp. zn. 5T/37/2018 - 48, ktorým obžalovanému vymeral trest odňatia slobody na desať mesiacov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní osemnásť mesiacov. Predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 31. 07. 2018

Súd odmietol podľa § 272 ods. 3 Tr. por. vykonanie dôkazu a to konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodeným.

Podľa § 212 ods. 1, Tr. zák. kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2, Tr. zák. rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a

- a) čin spácha vlámaním,
- b) bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia,
- c) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe,
- d) takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom,
- e) čin spácha na veci, ktorej odber podlieha poplatníku na základe osobitného predpisu, alebo
- f) bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Podľa § 212 ods. 4, Tr. zák. odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) a spôsobí ním značnú škodu,
- b) závažnejším spôsobom konania,
- c) na mieste požievajúcom piete alebo všeobecnú úctu alebo na mieste konania verejného zhromaždenia alebo obradu,
- d) na veci, ktorá požíva ochranu podľa osobitného predpisu,
- e) tým, že taký čin zorganizuje, alebo
- f) na chránenej osobe.

Na základe takto zisteného skutkového stavu spolu s použitím príslušných právnych noriem dospel senát okresného súdu k nasledovným záverom.

Senát okresného súdu v prvom rade poukazuje na zistený skutkový stav, ktorý je zachytený v skutkovej vete obžaloby a ktorý v zásade nie je sporný. Obžalovaný popiera jedine skutočnosť, že odcudzil poškodenému peňaženku avšak nepopiera, že sa v rozhodnom čase v kostole nachádzal ba čo viac, rovnako nepopiera, že by na poškodeného v kostole padol. Z uvedeného hľadiska je bez právneho významu námietka obhajcu ohľadom vykonanej rekognície, nakoľko obžalovaný sám priznal, že bol osobou, ktorá padla na poškodeného a teda ustálenie osoby je bezpečne a v dostatočnej miere preukázané výpoveďou poškodeného a najmä obžalovaného.

Z hľadiska preukázania odcudzenia peňaženky poškodeného počas pádu obžalovaného na jeho osobu poukazuje senát okresného súdu primárne na výpoveď poškodeného Ing. W. G., ktorý podrobne opísal, ako do kostola vošiel, ako sa v tomto pohyboval, kde si sadol, kedy zachytil prítomnosť obžalovaného na mieste skutku, ako aj priebeh skutkového deja kedy došlo k odcudzeniu jeho peňaženky. Poškodený podrobne opísal, že obžalovaný po tom, ako sa k nemu priblížil, na jeho osobu padol "čudným" spôsobom - teda poškodený jednoznačne zaregistroval, že sa nejednalo o prirodzený pád obžalovaného, ale súčasť jeho taktiky za účelom vykonania krádeže na osobe poškodeného. Následne poškodený podrobne popísal, ako ho obžalovaný požiadal o pomoc, ktorú mu išiel zabezpečiť pričom po vrátení sa na miesto v krátkom časovom horizonte (15 - 30 sekúnd) sa už obžalovaný na mieste nenachádzal. Následne opätovne v krátkom čase (do piatich minút) poškodený zistil, že mu chýba peňaženka, ktorú pred tým pri sebe mal a túto už nenašiel - teda, že sa stal obeťou trestného činu, ktorý na ňom spáchala osoba, ktorá na neho padla v kostole.

V tomto kontexte považuje senát okresného súdu výpoveď obžalovaného za značne účelovú, nepravdepodobnú, a absolútne nelogickú, ktorá má v sebe množstvo rozporov, ktoré svedčia o tom, že

ku skutkovému deju nemohlo dôjsť spôsobom, ako uviedol obžalovaný, ale došlo k nemu spôsobom, akým podrobne popísal poškodený.

Obžalovaný v rámci svojej súvislej výpovede uviedol, že ako prišiel k lavici, na ktorej sedel poškodený, tak mu prišlo náhle nevoľno, padol medzi lavice a stratil vedomie a keď sa prebral už sa pri ňom nenachádzala žiadna osoba, preto z miesta vstal a odišiel. Pri reakcii na otázky procesných strán už uviedol, že okrem stavu bezvedomia ešte stihol poškodeného upozorniť na skutočnosť, že mu svojím pádom z príručnej tašky vyrazil aj mobilný telefón, na čo poškodený si svoj telefón aj zobral. Pri ďalšej otázke obžalovaný reagoval, že celý dejový priebeh skutku sa udial v priebehu jednej minúty. Súd považuje uvedené rozpory za absolútne nelogické a nevysvetliteľné, nakoľko z komplexného posúdenia výpovede obžalovaného vyplýva, že síce stratil vedomie (čo bol dôvod prečo padol medzi lavice na osobu poškodeného) avšak počas tohto času svojho bezvedomia bol schopný požiadať poškodeného o pomoc, tiež si uvedomovať plynutie času, kedy popísal, že celý dej trval do jednej minúty, zároveň podľa vlastného vyjadrenia vnímal aj skutočnosť, že poškodený prišiel o svoj mobilný telefón a aj na túto skutočnosť poškodeného upozornil. Súd uvedenú skutočnosť považuje za nevysvetliteľný rozpor, ktorý preukazuje účelovosť a nepravdivosť výpovede obžalovaného, nakoľko senát okresného súdu považuje za vylúčené, aby počas stavu bezvedomia bol obžalovaný schopný vnímať ním popísané skutočnosti, akými sú čas plynutia skutkového deja, ako aj stav okolitých predmetov.

Zároveň je značne nepravdepodobná, ba priam vylúčená aj rýchla rekonvalescencia obžalovaného zo straty vedomia, kedy sa tento bol schopný v krátkom čase postaviť a opustiť kostol (podľa vlastného vyjadrenia to bolo do minúty, podľa vyjadrenia poškodeného do 15 - 30 sekúnd). Teda z hľadiska tvrdení obžalovaného, za jednu minútu došlo k pri jeho osobe k strate vedomia, ktorá spôsobila pád na poškodeného, zároveň však počas tejto straty vedomia vnímal čas a okolité predmety, bol schopný požiadať o pomoc a zároveň bol schopný maximálne do jednej minúty sa následne postaviť a opustiť vlastnými silami kostol kde sa útok odohral a presunúť sa do iného kostola, kde sa snažil obžalovaný žobrať. Teda obžalovaný podľa vlastného vyjadrenia bol schopný po vážnych zdravotných problémoch, ktoré spôsobili jeho stratu vedomia sa po minúte presúvať na iné miesto. Pred kostolom kde sa skutok odohral ho mala v tom čase čakať aj jeho družka W. L., ktorá uvedenú skutočnosť aj potvrdila, avšak na rozdiel od obžalovaného uviedla, že vzhľadom na jeho zdravotný stav išli domov. Uvedený rozpor tiež preukazuje účelovosť vyjadrení obžalovaného.

Vyhodnotením výpovedí obžalovaného a poškodeného senát okresného súdu konštatuje, že celý skutkový dej bol súčasťou útoku obžalovaného, ktorý evidentne po tom ako pristúpil k poškodenému spozoroval, že tento má vo svojej príručnej taške uloženú peňaženku, následne sa rozhodol, že túto peňaženku odcudzí avšak potreboval odpútať pozornosť poškodeného a zmocniť sa peňaženky čo uskutočnil pádom na poškodeného. Aby mohol svoj skutok dokonať a pokojne miesto činu opustiť musel zabezpečiť aspoň krátku neprítomnosť poškodeného čo sa mu podarilo žiadosťou o pomoc, po čom poškodený miesto opustil za účelom vyhľadania pomoci. Je zrejmé, že akonáhle sa poškodený vzdialil, obžalovaný sa postavil a z miesta činu odišiel. Uvedený skutkový dej je v dostatočnej miere preukázaný výpoveďou poškodeného a v zásade aj obžalovaného, ktorý popísal okolnosti, ktoré dopĺňajú výpoveď poškodeného a stávajú sa nesporné. Týmito skutočnosťami sú časové súvislosti, kedy obžalovaný priznal, že celý skutkový dej sa odohral vo veľmi krátkom čase, rovnako vnímanie obžalovaného počas jeho bezvedomia osvedčilo podozrenie poškodeného, že pád na jeho osobu je fingovaný, čo osvedčuje aj ďalšie konanie obžalovaného, ktorý nevyhľadal lekársku pomoc, nepočkal na lekársku pomoc, ktorú išiel zabezpečovať poškodený a presunul sa do iného kostola. Uvedené skutočnosti v miere vylučujúcu akúkoľvek pochybnosť preukazujú priebeh skutkového deja uvedeného v obžalobe.

Z hľadiska právnej kvalifikácie skutku obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák. o čom svedčí nie len premyslenosť celého útoku, ale aj následné správanie obžalovaného. Z hľadiska kvalifikačného znaku krádeže veci, ktorú má niekto pri sebe, alebo na sebe podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný mal peňaženku, ktorá bola odcudzená vo svojej príručnej taštičke, ktorú mal so sebou a kde mal okrem inkriminovanej peňaženky aj mobilný telefón. Uvedená skutočnosť v plnej miere napĺňa zákonom determinovaný predpoklad veci, ktorú má osoba pri sebe, alebo na sebe. Rovnako súd poukazuje na naplnenie kvalifikačného predpokladu § 212 ods. 4 písm. c) Tr. zák., ktoré predmetný skutok kvalifikuje ako zločin a to z dôvodu, že ku krádeži došlo v kostole - teda v mieste, ktoré preukázateľne požívajúcim pietu alebo všeobecnú úctu alebo na mieste konania verejného zhromaždenia alebo obradu. V tomto kontexte je kostol miestom požívajúcim pietu,

ako aj v krátkom čase mala byť na danom mieste započatá svätá omša, teda prichádzajúce osoby sa na miesto dostavovali za účelom vykonania náboženského obradu a teda aj z tohoto hľadiska je predmetný kvalifikačný predpoklad naplnený. Navyiac to, že sa skutok udial v kostole nie je sporná ani z hľadiska obžalovaného.

Z hľadiska druhu a výmery trestu súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný je osobitný recidivista, ktorý bol už jedenásťkrát súdne trestaný a to za rôzne druhy trestnej činnosti, prevažne však majetkovú trestnú činnosť ako aj drogovú trestnú činnosť. Senát okresného súdu pri osobe obžalovaného neidentifikoval žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Tr. zák. kedy už bol za trestný čin vo svojej minulosti odsúdený. Základná trestná sadzba zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. je v zákonom rozpätí 3 - 10 rokov. Pri prevahe priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi sa postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom tento rozdiel súd určil podľa rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. Dolná hranica trestnej sadzby pre obžalovaného Mateja Slezáka je v rozpätí 5 rokov štyri mesiace a 10 rokov. Z hľadiska osoby obžalovaného jeho doterajší život, ako aj jeho trestnú minulosť, kedy je považovaný za špeciálneho recidivistu, kedy krádeže sa dopustil už päťkrát. Súd teda vymeral obžalovanému trest približujúci sa stredu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a to vo výmere 6 rokov 6 mesiacov.

Z hľadiska zaradenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody senát okresného súdu postupoval podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. a zaradil obžalovaného do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko tento v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody štyrikrát, ktoré následne aj vykonal. Predchádzajúcimi odsúdeniami obžalovaný naplnil zákonný predpoklad svojho zaradenia do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Rozhodnutie súdu neobsahuje výrok o náhrade škody podľa § 287 Tr. por. nakoľko poškodený pri svojom výsluchu uviedol, že si žiadnu škodu voči obžalovanému neuplatňuje a senát okresného súdu ju z tohto dôvodu ani nepriznával.

Z hľadiska výroku, ktorým súd uložil obžalovanému protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, senát okresného súdu rešpektoval názor znalca MUDr. K., ktorá uviedla, že pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný a v prípade obžalovaného Mateja Slezáka postačí ambulantné protitoxikomanické liečenie a uložil obžalovanému odporúčaný druh ochranného opatrenia

Na základe vyššie uvedených okolností senát okresného súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou Okresného súdu Bratislava I na Krajský súd v Bratislave.

rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom uvedeným v § 183 ods. 1, Trestného poriadku.